

MINAYƏ İMANVERDİYEVA

VƏTƏN

Yardı-yaraşıqdı vətən,
Ömrümə işıqdı vətən.
Neçə igid şəhidi var,
Onlara aşıqdı vətən.

Borcluyuq sənə, vətən,
Görüşsək yenə vətən.
Gələrik vallah onda,
İmana, dinə vətən.

Sən bizim canımızsan,
Damarda qanımızsan.
Ayrı düşəli səndən,
Açılmaz danımızsan.

PAYIZ

Payızda qəlbimə çən-çiskin çökər,
Payızda ağaclar yarpağın tökər.
Payızda hər şeydən, hər şeydən betər,
Ürəyim üşüyər qüssədən, qəmdən,
Payızda özümə gəzirəm həmdəm.

Quşlar uçub gedər, qaralar hava,
Boş qalar nə qədər ağacda yuva.
Necə dözsün bülbül, durna soyuğa,
Ürəyim üşüyər qüssədən, qəmdən,
Payızda özümə gəzirəm həmdəm.

Mən payız fəsliyəm, sevin məni də,
Gözəldir yağışı, duman, çəni də,
Ötüb keçmir nədən, keçmir yenidən,

Ürəyim üşüyər qüssədən, qəmdən,
Payızda özümə gəzirəm həmdəm.

Minayə dərd çəkmə, ötüşər payız,
Hamı deyib gülər, mən tənha, yalnız.
Qəlbindən sil qəmi deyilsən yalqız,
Ürəyim üşüyər qüssədən, qəmdən,
Payızda özümə gəzirəm həmdəm.

VƏTƏNİ OLMAYAN YETİMDİR, YETİM

Həyatda təmiz ad əzizdir candan,
Bu yolda can verib neçə qəhrəman.
Yurddan perik düşən neçə min insan,
Vətəni olmayan yetimdir, yetim.

Dünyada məhəbbət, dostluq olmasa,
Bəlkə də dünyaya gəlməzdi insan.
Ayrılıq olmasa, hicran olmasa,
Vüsəlin qədrini bilməzdi insan.

Minayə söyləsin, bunu eşit, bil,
Ən böyük yetimdir inamı ölən.
Anası, atası ölənlər deyil,
Vətəni olmayan yetimdir, yetim.

ŞƏHİD QARDAŞIMA

Mərd bir nəslin övladıydın,
Vətən baş tacındı, qardaş.
Gözündən sənsiz yaş tökən,
Bu dərdli bacındı, qardaş.

Dil dodaqda gəzir adın,
Sevir səni dostun, yadın.
İyirmi üç il yaşadın,
Ad qoydun küçəndə, qardaş.

Bələd idin hər dağ, daşa,
Dayaq idin dost-yoldaşa,
Ölüm baxmır nədən yaşa?
Gənckən şəhid oldun, qardaş.

Yağı qıydı sən tək mərdə,
Anan dözmədi bu dərdə.
Hər ikiniz eyni ildə,
Köçdünüz torpağa, qardaş.

Deyilməmiş sözüm qaldı,
Yollar boyu gözüm qaldı,
Bizə səbr, dözümlü qaldı,
Dözmürəm bu dağa, qardaş.

ŞƏHLA BALAM

Mənim sevimli, əziz,
Gözləri ceyran balam.
Baxışın canlar alır,
Bal balam, Şəhla balam.

Diqqət elə sözüne,
Sığal çək üz-gözüne.
Mən qurbanam özünə,
Bal balam, Şəhla balam.

Az danışar, çox gülər,
Tez küsər, tez inciyr.
Hərdən dodağın büzər,
Bal balam, Şəhla balam.

Mehriban ol anana,
Sənə candan yanana.
Qurban sən tək qanana,
Bal balam, Şəhla balam.

AYGÜN

Müştaqı olmuşam qara gözüne,
İstəkli, sevimli qızımsan, Aygün.
Necə vurulmayım sənə sözünə,
Sən mənim sevimli qızımsan, Aygün.

Gündüzlər dünyaya saçırısan işıq,
Evimə bəzəksən, yurda yaraşır.
Bu dünya bir üzük, biz ona qaşır,
Sən mənim sevimli qızımsan, Aygün.

Gah sərin küləksən, gah coşqun dəniz,
Dilin şipşirindi, ürəyin təmiz.
Gözlərin qaradır, özün ağbəniz,
Sən mənim sevimli qızımsan, Aygün.

Sən gah müğənnisən, gah da ki, rəssam,
Səndəki ilhama inan vurğunam.
Mənim istedadlı, ağıllı balam,
Sən mənim sevimli qızımsan, Aygün.

AY GÖZÜ DÜNYADAN DOYMA YAN İNSAN

Söyləyim sözümlü sən bir an dayan,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.
Dünya etibarsız, ömür əmanət,
Qarşıda durubdu əcələ möhnət,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.

Türk edib gedirik dünyanı heyhat,
Kimə vəfa verib vəfasız həyat.
Kim gedib dünyadan əlində dövlət,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.

Kiminin dövləti övlada qaldı,
Kiminin sərvəti əğyara qaldı,
Bu dünyanın varı dünyada qaldı,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.

Yoxsula, zəlilə əl tut dünyada,
Yetimi, acizi daim sal yada.
Yetiş dara düşənlərə imdada,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.

Əzəldən vəfası olmayan dünya,
On iki imama qalmayan dünya,
Sənə qalmaqacaq inan bu dünya,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.

Məniyə söyləyər sözün düzünü,
Haqqın dərğahına bərk tik gözüni.
Mənəm-mənəm deyib, öymə özünü,
Ay gözü dünyadan doymayan insan.